

مُلَامِتْ بِي زَرَّآءِي عَلَمْ رَلَهْ مَسْتَحْرِمْ سِقْرَلَهْ

دکتر برکشی
استاد دانشگاه تهران

است که گامها و تشکیل هایها و گوشدها بر آن استوار است. مطالعه‌ای بر جگونگی روش یافتن فواصل از راه احساس ملاحت است که بوسیله موسیقی‌شناسان شرق تشریح شده است. مارا مطمئن می‌سازد که این فواصل از دیرزمانی و ثابت از دوره‌های باستانی ثابت و پابرجا مانده است و این یکی از نکات علمی است که مداومت تاریخی موسیقی ایران را از دوره‌های قدیم تا کنون تایید می‌کند. قضاوت غریبها که اصول موسیقی شرقی که فارابی و ابن سينا و پیر وان آنها تشریح و تبیین نموده‌اند از بیوان گرفته شده است صحیح بنظر نمی‌رسد ولایل و قرائتی موجود است که بعضی از اصول فوق از شرق به بیوان رفته است. مثلاً گام فیتابغورت که بر پایه عدد ۳ استوار است و پایه گام ملدي غربی بشمار می‌رود از هزارها سال پیش در چین پشكل خاصی مورد استعمال بوده و مسلم آز قدیم در ایران وجود داشته و اقتباس از بیوان نیست. فارابی در شرح تنبور بعداد که گام آن را معرف موسیقی اعراب پیش از اسلام یعنی زمان جاھلیت می‌داند ابعادی از قبیل ۴۸، ۴۹، ۲۷، ۲۸ را نام می‌برد که به ابعاد گام فیتابغورت ارتباط ندارد و اگر گام فیتابغورت از بیوان به ایران آمده باشد باید تخت در بعداد نفوذ کرده باشد.

نظائر این گونه مثل‌ها را می‌توان آورد. معلم است که مباحث علمی موسیقی فارابی و ابن سينا و مصنف‌الدین به موسیقی علمی ق احیل زمان خود تطبیق مینموده و این دانشمندان اسرار آنرا کشف و قوانین آنرا پی‌بری کرده‌اند.

روش این دانشمندان در بحث و تحقیق درباره موسیقی نشان می‌دهد که عقاید متقدیمین بیوانی قبل از خود یعنی پیر وان مکاتب فیتابغورت، افلاطون و بطلمیوس را پیروی ننموده و مطالعه‌ی خصوصی در مورد جستجوی رابطه‌ای بین اوضاع و احوال آسمان و خواص روح و ابعاد موسیقی عقاید آنرا صحیح نپنداشته و فلسفه آنرا است و مندرس شردماند.

مثلاً این سینا در تشریح این موضوع معتقد است که بیوانیان صفات اصلی و کیفیات اتفاقی اشیاء را بجای هم گرفته‌اند و در شناختن حقایق راه صحیح نبیموده‌اند آنچاکه در هنر شفا می‌گوید:

«همچنین از جستجوی رابطه‌ای بین اوضاع و احوال آسمان، خواص روح و ابعاد موسیقی خودداری می‌کنیم و گرنه روش کسانی را که از حقيقة علم آگاهی ندارند پیروی کرده باشیم، اینان وارث فلسفه‌ای مندرس وست می‌باشند

تا قرن چهارم هجری مدارک نوشته‌ای که مارا بچگونگی گام و دستگاههای موسیقی ایرانی هدایت کند درست نداریم آنچه از اشعار و دیوان‌های شاعران و آثار مورخین بر می‌آید تا اواخر ساسانیان در ایران دوره درخشانی از موسیقی پدیدار بوده است. شعرای ایران در عرض رزم و بزم و شکار گاهها پیوسته از گروههای نوازنده‌گان و خواننده‌گان و انواع دستانها و سازهای گوناگون که نام آنها بر جای مانده است شعرهای سرمهاند. از قرن چهارم هجری نهضت علمی موسیقی در ایران دوباره از کنده آغاز شد. فارابی استاد ثانی کتاب عظیم به نام موسیقی الکبیر نوشته که نخستین و کاملترین کتاب مدانشناصی و موسیقی علمی در دنیا بشمار رفت. مدادهای موسیقی فاصله‌ها و سازهای زمان خود را از قبیل نی، تبور و عود و به ویره تنبور خراسان تشریح و توصیف کرد که پایه و اساس مطالعات بعدی موسیقی‌شناسان قرار گرفت.

پس از او این سینا فیلسوف شهری در موسیقی کتاب نوشته می‌صفی الدین ارمی در قرن هفتم هجری، علی جرجانی و قطب الدین محمود شیرازی در قرن هشتم و عبدالقادر مراغه‌ای در قرن نهم و دیگران کتابهای نفیسی در موسیقی از خود بیان کار گذاشته‌اند و پیر وان فارابی و این سینا بشمار میرود.

این دانشمندان مجهر به‌آن دشنهای علمی تحلیلی و تعلیمی قوانین و قواعد سنن موسیقی زمان خود را بنحو شایسته‌ای تنظیم و تشریح نموده‌اند. سننی که آثار آن تا کنون در مشرق زمین پایر جا مانده و در تحول افکار علمی و توجه به فلسفه شرق موسیقی شناسان و موسیقی‌دانان بیان را بدنبال مولوی عوایی تحقیقی جدید و یافتن عوامل تازه در آهنگ‌سازی بسوی چوڑه کشانده است. خصوصیات این سنت بدست ایاری آثار فیسی این دانشمندان و مطالعات جدید تحقیقی اکنون کم ویش بر ما روشی است اما میتوانیم مداومت تاریخی موسیقی خود را از قرن چهارم هجری تا کنون بخوبی در کنیم.

اینک این شوال در برای ما مطرح است که چگونه اطمینان یابیم که موسیقی بعد از اسلام در ایران همان موسیقی دوره باستانی است و در تحول‌های مختلف آن انتظامی دست نداده است؟ درست است که پیشاری از نامهای فعلی گوشدهای و دستگاههای موسیقی ایران را می‌توان در مقامها و دستانهای زمان ساسانیان که به بارید نیست داده‌اند، یافت ولی از چگونگی فواصل و درجات آنها هیچگونه شانه‌ای درست نیست. یکی از ارکان موسیقی ترد هر ملت احساس ملاحت فواصل موسیقی

.... کمال اصلاحاب قابل مقایسه است بنوی اختلاط خوش آیند رنگش را و جام حاوی آن و بالاختلاط در خشندگی الماس ورنگ طلای حامل آن دریک انگشتی و اختلاط متناسب رنگ فیروزه و عقیق دریک انگشتی. هنگامی که اصلاحاب کامل باشد اجتماع را ملایم و در غیر این صورت غیر ملایم خواهد بود....

چنانکه از عبارت فوق مفهوم می شود کلمه اجتماع مقابله «آکورد» و کلمه «ملایم» برای «کونسوان» و غیر ملایم بجای «دیسونان» استعمال شده است و ملایمت را می توان با اختلاط امروز «کونسونانس» نامید.

محمود شیرازی تعریف ملایمت را اینگونه کرده است: « مراد از ملایمت آنست که سامع امتراء دونفعه را مستلزم شمرد و غیر ملایم بخلاف آن بود و به ازاء آین دو معنی اتفاق و عدم اتفاق نیز اطلاق کنند و همچنین اتفاق را به قسم اتفاق اول، اتفاق ثانی و اتفاق به اشتباه تقسیم کنند....»

از قدیم بین موسیقی شناسان و موسیقی دانان شرق و یونان برسر درجات ملایمت اختلاف نظر بوده است.

خصوصیات مکتب یونان ترد یونانیان نسبت اعداد معرف فاصله چگونگی آنرا تعیین می کند. روش تعیین ملایمت هم رعایت وهم آسمان است. در فلسفه آنان اعداد حکمفرمایی می کنند و عدد اصل هر حقیقتی شمار می رود. بعارات دیگر در کنه هر شیوه عددی نهفته است که قدرت آن در گردش ستارگان نبودار در وجود انسان و عملیات او حاکم و بیویژه در ملایمت فوائل موسیقی دخالت دارد.

موسیقی حقیقی آنست که از حرکات و اوضاع ستارگان تیجه شود و فهم آن میسر نیست مگر با مطالعه روابط صدای آن با اوضاع آسمان و این روابط با نسبتی عددی معرفی می شوند. (از ثنوں اسمیرنی Theon de Smyrne)

هرچه شیوه معرف فاصله ساده تر باشد ملایمت فاصله کاکلت است. دو مدادی «ملایم» مخلوط مثابه می سازد و دو مدادی غیر ملایم به خلاف آنند. پس طبیعی است که ملایمات باید با نسبتی هضری (multiple) بصورت K.n فارابی نسبت امثال و سوپریارسیل (Superpartiel) بصورت $\frac{1}{n}$ + ۱ و با اختلاط فارابی مثل وجز معرفی شوند.... (از افایدمن).

مکتب فیناغورث - دستور فوق در همه مکاتب یونان رعایت نشده است. در مکتب فیناغورث ملایمات کامل از چهار عدد متوالی ۱ : ۲ : ۳ : ۴ بذست می آید که آنها را « سن کاتر نر » Saint quaternaire (چهار گانه مقدس) نامیده اند زیرا از یک طرف مجموع اعداد فوق ۱۰ می شود و شایستگی آن در عالم اعداد مسلم است و از طرف دیگر ریشه و پایه سایر اعداد بشاره می روند. یعنی هر عددی را می توان از ترکیب اعداد فوق بذست آورد.

وصفات اصلی و کیفیات اتفاقی اشیاء را بجای هم گرفته اند و خلاصه کنندگان نیز از آنها تقليد کرده اند ولی اشخاصی که فلسفه حقیقی را فهمیده و مشخصات صحیح اشیاء را در کرده اند اشتباهاتی را که در اثر تقليد رخ می دهد، تصمیح نموده و غلطله ائم را که زیبائی های اندیشه های کهنه را می پوشاند پاک کرده اند. اینان سزاوار تحسینند....

در عبارت فوق از این سینا مقصود از فلسفه مندرس و سنت همانا فلسفه یونانیان مانند افلاطون و بطلمیوس وغیره در تحقیص فواصل صداها از روی ارتباط با اوضاع آسمانی است و منظور از اختلاط کنندگان پیروان مکتب افلاطونی جدید است که هر دو دسته مورد انتقاد قرار گرفته اند و اشاره این سینا با آنان که فلسفه حقیقی را فهمیده و سزاوار تحسین اند، فارابی و بیرون اوت.

عبارت فوق میرساند تاچه حد داشتمدان مشرق در تحقیق و تبعیع استقلال رأی داشته و از تقليد قدماهای یونانی خود دوری جسته اند.

فارابی در برخورد به مسائل علمی و تحقیق و تیجه گیری در آن روش های آفاقی بکار می برد. وجودان علمی دارد و قضایت شخصی را در مسائل علمی و هنری صحیح نمی داند و شهادت عموم یعنی آزمایش های مکرر را قائل است و این همان روش جدید تحقیق در علوم طبیعی است که به گالیله و بیکن که پانصد سال بعد از فارابی آمدند نسبت داده اند و از دوره تجدد منشاء پیشرفت سریع علوم گردیده است.

فارابی استنتاج از مطالب و مسائل فنی را برایه آزمایش استوار می داند نه بر اوضاع و احوال آسمانی چنانکه یونانیان معتقد بودند و بیویژه قضایت عموم و آزمایش های مکرر را در روش تحقیق قائل است و این همان روش جدید تحقیق در علوم طبیعی است. حتی در کتاب موسیقی کبیر به پیش بینی و مطرح اسایه برای تجربه تاییغ نظری اشاره می کند.

اینکه بشریح یکی از ایاههای علمی موسیقی ایران موضوع «ملایمت» که ساختمان گامها و روند مطبوع ملودی ها و تشکیل « انواع » و « اجناس » و دستگاهها بر آن استوار است می برد از: فارابی برای « فاصله آرمنی » کلمه « اصلاحاب » و بیرای « فاصله ملودی » کلمه « موالفت » اصلاح کرده است. در عبارت زیر از فارابی اصلاحات فوق و همچنین « کونسنانس » و « دیسونانس » که در زبان موسیقی بین المللی استعمال می شود بخوبی تعریف و تشریح شده است.

.... چون بیشتر دقیق شویم مشاهده می کنیم که بعض صدایا قابل اصلاحابند و بیرخی قابل موالفت. مقصود از اصلاحاب اجتماع دو یا چند صدای است که با هم نواخته شوند و منظور از موالفت ترکیب صدایا است بنحوی که بین دریی بگوش برسند. ازانواع اصلاحاب بعضی کامل و طبیعی اند و احساس آن برای گوش عادی و خوش آیند است و بیرخی غیر عادی و ناخوش آیند. همچنین اند انواع موالفت....

درجه‌بندی ملایم بحالات داده شده است و در آن هشت فاصله ملایم وجود دارد به ترتیب:

- ۱- اکتاو (۲:۴)، پنجم (۲:۳) و اکتاو (۱:۲)
- ۲- چهارم (۳:۴)، پنجم (۲:۳) و اکتاو (۱:۲)
- ۳- از جمیع دو فاصله اول بدست می‌آید و پنج فاصله دیگر که از اجتناب‌یکی از فاصله‌های فوق با اکتاو و دو اکتاو بدست می‌آید:

  - ۱- اکتاو باضافه چهارم یعنی یازدهم (۳:۸)، اکتاو باضافه پنجم یا دوازدهم (۱:۳)، دو اکتاو یا پانزدهم (۱:۴).
  - ۲- دو اکتاو باضافه چهارم یعنی هجدهم (۳:۱۶) و دو اکتاو باضافه پنجم یا نوزدهم (۱:۶).

- ۴- فاصله‌های کوچکتر از چهارم غیرملایم شناخته شده‌اند.
- ۵- چنانکه ملاحظه می‌شود در این مکتب بعد اکتاو از این نظر ممتاز است که چون با بعد ملایم دیگری جمع شود حاصل فاصله ملایم تشکیل می‌دهد در حالیکه این خاصیت برای فاصله‌های چهارم و پنجم وجود ندارد. چنانکه بعد هفتم کوچک مرکب از جمیع دو فاصله چهارم (۹:۱۶) و نهم بزرگ مرکب از دو اکتاو باضافه چهارم (۴:۹) و چهاردهم کوچک مرکب از اکتاو باضافه دوچهارم (۹:۳۲) و شانزدهم بزرگ مرکب از اکتاو باضافه دوپنجم (۴:۱۸) غیرملایم است (تنها جمع چهارم و پنجم که اکتاو است ملایم است).
- ۶- مکتب افلاطونی جدید در مکتب افلاطونی جدید (قرن دوم بعد از میلاد) ابعاد نخست بدو نوع سفونی (Symphonie) و دیافونی (Dyaphonie) مقابله ملایم و غیرملایم تقسیم می‌شود.
- ۷- آنکه ابعاد سفونی نیز بدو نوع آتنی فونی (Antiphonie) و پارافونی (Paraphonie) تقسیم می‌گردد. اختلاف دونوع اخیر برس آنست که در نوع آتنی فونی میزان ملایم است بر تعام درجات متواالی ردیف صداها حاکم است در حالی که در نوع پارافونی میزان ملایم است بر بعضی از درجات متواالی ردیف صدا تعابیق دارد. مثلث فاصله اکتاو از نون او اول است چه اکتاو صدای پایه هشتم است و اکتاو درجه دوم نهم. اکتاو درجه سوم دهم، اکتاو درجه چهارم یازدهم، اکتاو درجه پنجم دوازدهم، اکتاو درجه ششم سیزدهم، اکتاو درجه هفتم چهاردهم و اکتاو درجه هشتم پانزدهم است و این درجات همکن جزو ردیف اصلی صداها است. در صورتی که فاصله چهارم را که جزو نوع دوم است نمی‌توان روی همه درجات تطبیق نمود بدون آنکه حدود آن از درجات اصلی تجاوز نکند یعنی چهارم صدای پایه چهارم، چهارم درجه دوم پنجم، چهارم درجه سوم ششم است ولی چهارم درجه هشتم، هفتم کوچک است که در ردیف صداهای اصلی نظیر ندارد.
- ۸- با تقسیم بندی فوق فواصل سفونی آتنی فونی اکتاو و جوابهای آنست و فواصل سفونی پارافونی چهارم و پنجم و فواصلی که از ترکیب این دو اکتاو و جوابهای آن بدست می‌آیند.

ملایمات کامل پتر تیپ زیر طبقه‌بندی شده‌اند:

- ۱- اکتاو (۱:۲)، پنجم (۲:۳)، چهارم (۳:۴)، اکتاو باضافه پنجم یعنی دوازدهم (۱:۳) و اکتاو مضاعف یا پانزدهم (۱:۴).
- ۲- ابعاد کوچکتر از چهارم همکن غیرملایم شناخته شده‌اند.
- ۳- ولی در ایجاد مlodی بکار می‌روند. بدینه است از توالي فاصله‌های ملایم فوق نمی‌توان مlodی مطبوعی بدست آورد و برای بدست آوردن فاصله‌های مlodی یا باصطلاح فارابی ابعاد لحنی فواصل ملایم را با فاصله‌های کوچکتر تقسیم می‌کنند.
- ۴- در مکتب یونان این تجزیه با رعایت این اصل انجام می‌شود که فاصله‌های تجزیه شده خود از جمیع و تفرقی فواصل ملایم چهارم، پنجم و اکتاو بدست می‌آید.

۱۲	۹	۸
(۳:۲) = ۱۲:۸	(۹:۸) = دوم	(۴:۳) = چهارم
این فاصله با دو عدد ۸ و ۹ و نسبت (۹:۸) معرفی شده است که آنرا پرده و باصطلاح فارابی «طنین» کویند.	چون فاصله دوم بزرگ را دوبار از فاصله چهارم کسر کنیم بعد لحنی دیگری بنام نیم پرده (Limma) و یا باصطلاح فارابی «باقیه» بدست می‌آید که با دو عدد ۲۴۳ و ۲۵۶ یا نسبت (۲۴۳:۲۵۶) معرفی شده است.	بنابراین فوچ فاصله ملایم چهارم از دو پرده (۹:۸) تشكیل یافته است.
هر گاه فاصله‌های فوق را روی یک سیم ایجاد کنند، این نسبت‌ها که صورت آن بزرگتر از مخرج است معرف نسبت‌های فرکانهای صداهای تولید شده و عکس آنها که صورت کوچکتر از مخرج است معرف نسبت‌های طولی قسمت‌های مرتعش سیم است و قدمای فاصله‌ها را با این نسبت‌های طولی کوچکتر از واحد نهایی میدادند.		
۳:۴ = چهارم	۹:۸ = پرده	۴:۳ = پرده
۲۵۶:۲۴۳		
فاصله‌ای که با نسبت (۴:۳) معرفی می‌شود اکتاو باضافه چهارم است که با اشکال در مکتب فیثارغورث بین ملایمات پذیرفته شده است زیرا با اصل تشکیل ملایمات که شرح آن در بالا رفت و فرق نمیدارد و همین فاصله است که فارابی و این سینا ملایم است آنرا مورد تردید قرار داده‌اند و ما علت آنرا در آخر این بحث تشریح خواهیم نمود.		
۴- مکتب ارسطو خنسویه در مکتب اریستکن (Aristoxene) ۳۰۰۰ سال قبل از میلاد) که فارابی اورا ارسطو خنسویه می‌نامد، تأثیر توأم دو صدای تشکیل دهنده فاصله نیز در		

نیموده‌اند. فلسفه ایران باصل آزمایش‌های مکرر و احساس طبیعی در درک حقایق و تحقیقات علمی معتقدند و پیروی از همین اصل است که رهبران دوره تجدد را در اروپا به بسط علوم جدید راهنمایی کرده است و اگر مدعی شویم که رهبران حقیقی دوره تجدد فلسفه مشرق‌بوده‌اند ادعائی گرفتار نشد. در فلسفه فارابی و پیروان او روش‌های تحقیقی جدید نمودار است.

مکتب فارابی فارابی در انتخاب صداها و تشخیص ملایمت ابعاد و درجه‌بندی آنها موضوع اصطلاح و موالفت را به میان می‌آورد و صداهای طبیعی را با میزان اصطلاح بعنی درجه ملایمت طبقه‌بندی می‌کند. موضوع قابل ملاحظه اینست که در انتخاب ابعاد لحنی نیز موضوع امتراج را در نظر می‌گیرد و معتقد است وقتی صدای اول یا کف‌فاصله نواخته شد هنوز ارتعاش آن در گوش خاموش شده است که صدای دوم فاصله میزد هم در موالفت (پی در پی بودن صداها) نیز ملایمت ابعاد شرط است. تردی فارابی ابعاد ملایم بعده دسته بزرگ، متوسط و کوچک تقسیم شده‌اند:

اکتاو (۱:۲) و اکتاو متعارف (۱:۴) و بطور کلی اکتاوهای متواالی یا بهتر بگوئیم مشاربی از اکتاو ابعاد ملایم بزرگ شناخته شده‌اند.

پنجم (۲:۳) و چهارم (۳:۴) و اکتاو باضافه پنجم یا دوازدهم (۶:۵) و اکتاو باضافه چهارم یا یازدهم (۳:۸) فاصله‌های ملایم متوسط اند.

دوم بزرگ یا پرده (۸:۹) و بطور کلی فاصله‌های کوچکتر از چهارم ابعاد ملایم کوچک شناخته شده‌اند.

مراحل ملایم کوچک یا ابعاد لحنی با روش خاصی از تجزیه و تقسیم ابعاد ملایم بزرگ و متوسط بدست می‌آیند و بصورت کلی مثل و جز (سویرپارسیل $\frac{1}{n}$ + ۱) می‌باشند مگر پنجم (۲:۳)، (۲۵۶:۲۴۳)، (۲۵۶:۲۴۳) و ابعادی که از ترکیب ابعاد ملایم بزرگ و متوسط بدست آمده باشند.

ابعاد ملایم کوچکی را که فارابی در ترکیب «انواع» پکار پرده است از این قرارند:

(۹:۸)، (۷:۶)، (۸:۷)، (۶:۵)، (۵:۴)، (۶:۴)، (۱۰:۹)، (۱۱:۱۰)، (۱۲:۱۱)، (۱۳:۱۲)، (۱۴:۱۳)، (۱۵:۱۴)، (۱۶:۱۵)، (۱۷:۱۶)، (۱۸:۱۵)، (۱۹:۱۴)، (۲۰:۱۹)، (۲۱:۲۰)، (۲۲:۲۱)، (۲۳:۲۰)، (۲۴:۱۹)، (۲۵:۲۴)، (۲۶:۲۳)، (۲۷:۲۲)، (۲۸:۲۱)، (۲۹:۲۰)، (۳۰:۲۹)، (۳۱:۳۰)، (۳۲:۳۱)، (۳۳:۳۲)، (۳۴:۳۳)، (۳۵:۳۶)، (۳۶:۳۵)، (۳۷:۳۶)، (۳۸:۳۵)، (۳۹:۳۴)، (۴۰:۳۳)، (۴۱:۳۲)، (۴۲:۳۱)، (۴۳:۳۰)، (۴۴:۲۹)، (۴۵:۲۸)، (۴۶:۲۷)، (۴۷:۲۶)، (۴۸:۲۵)، (۴۹:۲۴)، (۵۰:۲۳)، (۵۱:۲۲)، (۵۲:۲۱)، (۵۳:۲۰)، (۵۴:۱۹)، (۵۵:۱۸)، (۵۶:۱۷)، (۵۷:۱۶)، (۵۸:۱۵)، (۵۹:۱۴)، (۶۰:۱۳)، (۶۱:۱۲)، (۶۲:۱۱)، (۶۳:۱۰)، (۶۴:۹)، (۶۵:۸)، (۶۶:۷)، (۶۷:۶)، (۶۸:۵)، (۶۹:۴)، (۷۰:۳)، (۷۱:۲)، (۷۲:۱)، (۷۳:۰).

از ۲۶ به بعد فرق ۲۴ بعد اول بصورت مثل و جز (سویرپارسیل $\frac{1}{n}$) است و بین آنها (۴:۵)، (۵:۶)، (۶:۷) و (۷:۸) در حدود سوم (دو پرده)، (۸:۹)،

مکتب بطلمیوس اهمیت بطلمیوس (قرن دوم بعد از میلاد) از این پایت است که نظریه‌های فیثاغورتی‌ها را منظم ساخته و تحت قاعده درآورده است.

در این مکتب صداها به دسته تقسیم می‌شود که بر ترتیب اهمیت از این قرارند:

۱ - دسته هموfonی (Homophony یک‌صدایی) که صداهای آن‌چون باهم نواخته شوند احساس صدای واحد میدهند از این دسته‌اند اکتاو و جواههای آن یعنی اکتاوهای متواالی.

۲ - دسته سمفونی (Symphonie) که صداهای آن‌چون باهم نواخته شود احساس صدای واحد نمیدهند ولی احساس متابه‌ی میدهند و در آن اختلاط صداها کامل است یعنی اختلاف آنها نمودار نیست. از آن جمله‌اند چهارم و پنجم و ترکیبات آنها با صداهای دسته اول یعنی اکتاو باضافه پنجم یاددازدهم (۶:۲)، اکتاو باضافه چهارم یا یازدهم (۳:۸).

۳ - دسته املس (Emmèles) که تشکیل ابعاد لحنی میدهند و پیشتر بدسته دوم دسته سمفونی تردیک‌اند. پرده، نیم‌پرده، سوم بزرگ، سوم کوچک و غیره جز، فواصل این دسته‌اند که با نسبت‌های کوچکتر از (۴:۳)، (۶:۵)، (۵:۶) و (۷:۶) معرفی می‌شوند هانند (۴:۳)، (۵:۴)، (۶:۵)، (۷:۶) و (۸:۷) و بتصورات مثل و جز (سویرپارسیل) اند و بین آنها هر یا کساده‌تر پاشد ملایم‌ش بیشتر است.

بطلمیوس حدود فواصل این دسته را تعیین نمی‌کند ولی (پروفیر Prophyre) پرداز و تا پاژرده فاصله را ملایم دانست است:

(۴:۵)، (۵:۴)، (۶:۵)، (۷:۶)، (۸:۷)، (۹:۸)، (۱۰:۹)، (۱۱:۱۰)، (۱۲:۱۱)، (۱۳:۱۲)، (۱۴:۱۳)، (۱۵:۱۴)، (۱۶:۱۵)، (۱۷:۱۶)، (۱۸:۱۷)، (۱۹:۱۶)، (۲۰:۱۵)، (۲۱:۲۰)، (۲۲:۱۹)، (۲۳:۱۸)، (۲۴:۱۷)، (۲۵:۱۶)، (۲۶:۱۵)، (۲۷:۱۴)، (۲۸:۱۳)، (۲۹:۱۲)، (۳۰:۱۱)، (۳۱:۱۰)، (۳۲:۹)، (۳۳:۸)، (۳۴:۷)، (۳۵:۶)، (۳۶:۵)، (۳۷:۴)، (۳۸:۳)، (۳۹:۲)، (۴۰:۱)، (۴۱:۰).

در مکتب بطلمیوس فاصله‌هایی که جز سه دسته فوق نباشد مطرود و غیر ملایم شناخته شده‌اند و آنها را اکملس (Ecuelles) می‌نامند.

چنان‌که در نسبت‌های فوق نمودار است در این مکتب علاوه بر فاصله‌های اصلی، ابعاد کوچک‌تر از نیم پرده وجود دارد مثلاً فاصله‌های (۲۳:۲۴)، (۲۷:۲۸)، (۴۵:۴۶) که حدود ثلث، ربع و خمس پرده‌اند.

خصوصیات مکاتب ایران چنان‌که شرح آن گذشت پیروان مکاتب یونان بین ابعاد موسیقی و اوضاع و احوال آسان ارتقا‌طلبی برقرار ساخته و پرای اعداد و نسبت‌های فاصله‌ها خواهی آسانی قائل بودند. موسیقی‌شناسان ایران عتاید آنان را در این زمینه صحیح ندانسته و فلسفه آنها را مندرس و سنت شمرده‌اند و معتقدند که آنان صفات اصلی و کیفیات اتفاقی اشیاء را بجای هم‌گرفته‌اند و در شناختن حقایق اشیاء راه صحیح

بعد برای تشکیل ۱۶ نوع استفاده شده است که پتر تیپ عبارتند از:
 (۹:۸)، (۷:۶)، (۵:۵)، (۶:۴)، (۸:۲)، (۶:۵)، (۴:۴)
 ، (۱۰:۹)، (۱۳:۱۲)، (۱۲:۱۱)، (۱۰:۹)
 ، (۲۰:۱۹)، (۱۹:۱۸)، (۱۶:۱۵)، (۱۵:۱۴)
 ، (۲۶:۲۵)، (۲۵:۲۴)، (۲۲:۲۱)، (۲۱:۲۰)
 ، (۳۶:۳۵)، (۳۲:۳۱)، (۳۱:۳۰)، (۲۸:۲۷)
 . (۴۹:۴۸) و (۴۰:۳۹)
 وین آنها (۵:۴)، (۶:۵)، (۷:۶)، (۸:۷)
 درحدود سوم (دوپرده)، (۹:۸)، (۱۰:۹) درحدود پرده
 (۱۲:۱۱)، (۱۳:۱۲) و (۱۴:۱۳) درحدود سه ربع پرده
 پرده، (۱۵:۱۴)، (۱۶:۱۵)، (۱۹:۱۸)، (۱۰:۱۹)،
 (۲۱:۲۰)، (۲۲:۲۱)، (۲۵:۲۴) درحدود تیم پرده و (۴۰:۳۹)
 (۲۶:۲۵) و (۲۸:۲۷) درحدود ثلث پرده و (۴۹:۴۸)
 درحدود خمس پرده و (۴۸:۴۹) تردیدک سنس پرده است.
ابعاد ملایم طبقه دوم: ابعادی هستند که یکی از درجات
 به یا زیر آن جزو در جات ابعاد ملایم طبقه اول باشند درجه
 دیگر نصف یا مضاعف درجه دیگر و ممکن است از اکتاو
 بزرگتر یا کوچکتر باشند.

ابعاد ملایم این طبقه که از اکتاو بزرگترند:
 (۵:۲)، (۷:۳)، (۴:۹)، (۵:۱۱)، (۶:۱۳)،
 (۱۰:۱۹)، (۱۱:۱۰)، (۱۲:۸)، (۱۵:۷)،
 (۲۳:۱۱)، (۲۱:۱۰)، (۲۵:۱۲)، (۲۷:۱۳)
 که بصورت $(2 + \frac{1}{n})$ اند.
 (۸:۳)، (۱۶:۶)، (۲۴:۹)، (۱۲:۱۲)
 که بصورت $(2 + \frac{2}{n})$ اند و
 (۱۲:۵)، (۱۰:۱۰)، (۲۴:۲۴)، (۱۵:۱۵)،
 (۳۶:۴۰)، (۳۰:۶۰)، (۷۲:۳۰)، (۲۰:۴۸)
 که بصورت $(2 + \frac{3}{n})$ اند.

ابعاد ملایم این طبقه که از اکتاو کوچکترند:
 (۵:۳)، (۸:۵)، (۴:۷)، (۷:۲)، (۱۲:۷)،
 (۹:۵)، (۱۲:۱۲)، (۱۱:۱۱)، (۱۱:۶)، (۱۶:۱۱)
 (۲۴:۱۳)، (۲۸:۱۵).

مکتب صحن الدین ارموعی صحن الدین نه تنها یک نظری دان
 جامع است بلکه در فن نوازنده و ساختن آهنگ نیز بدرجه
 کمال نائل آمده و جنان شهرت یافته است که از اسحق موصلى
 به بعد کسی را در این فن بیاید او نمی‌گیرند و همین شهرت
 درستقوط بغداد و قتل عام شهر بدست هلاکو سب نجات او
 گردیده است.

مهمنترین ابداع او اعتدال گام شرق است پسکی که از
 اصالت موسیقی کاسته شود که خود یکی از بایه‌های علمی
 موسیقی ایران را تشکیل میدهد و مجال دیگری درباره گفتگو
 از آن لازم است.

(۱۰:۹)، (۱۱:۱۰)، (۱۲:۱۱)، (۸:۱)،
 (۱۳:۱۲)، (۱۴:۱۳) درحدود سه ربع پرده
 و (۱۵:۱۴)، (۱۶:۱۵)، (۱۹:۱۸)، (۲۰:۱۹)
 (۲۱:۲۰)، (۲۲:۲۱)، (۲۴:۲۳)، (۲۵:۲۴) درحدود
 پرده، (۲۶:۲۳)، (۲۷:۲۸)، (۲۸:۲۷) درحدود
 ثلث پرده و (۳۰:۳۱)، (۳۱:۳۲)، (۳۵:۳۶) درحدود
 ربع پرده و (۴۵:۴۶)، (۴۶:۴۷) درحدود سنس پرده است.

مکتب این سینا چنانکه شرح آن گذشت این سینا باصراحت
 روش یونانیان را در افتن رایطه‌ای بین ابعاد موسیقی
 و اوضاع آسمان و فلسقه قیباً غورت و وارثین آنها بپروان
 مکتب افلاطونی جدید وبخصوص بطلمیوس را مندرس وست
 میداند و روش فارابی را در افتن ملایمات از روش احساس
 گوش می‌ستاید.

این سینا ابعاد ملایم را نخست بدبو طبقه تقسیم می‌کند:
ابعاد ملایم طبقه اول: شامل ابعاد ملایم بزرگ و متوسط
 و کوچک است.

ابعاد ملایم بزرگ اکتاو وجود بهای آنست یعنی (۲:۱)،
 (۱:۴) و (۱:۸) وغیره.

ابعاد ملایم متوسط پنجم (۳:۲) و چهارم (۳:۳) است.
 ابعاد ملایم کوچک از چهارم کوچکتر و همچنین بصورت
 مثل وجزه (سوپرپارسیل $\frac{1}{n} + 1$) میباشد و خود به سه دسته

بزرگ متوسط و کوچک تقسیم می‌شوند.
 ابعاد ملایم کوچک بزرگ از (۴:۵) آغاز و به (۱۳:۱۴)

۱۴ ختم می‌شود: (۴:۵)، (۶:۵)، (۷:۶)، (۸:۷)،
 (۹:۸)، (۱۰:۹)، (۱۱:۱۰)، (۱۲:۱۱)، (۱۳:۱۲) و

ابعاد ملایم کوچک متوسط از (۱۴:۱۵) آغاز و به (۲۹:۲۸)
۱۵ ختم می‌شود: (۱۵:۱۴)، (۱۶:۱۵)، (۱۷:۱۶)،
 (۱۸:۱۷)، (۱۹:۱۸)، (۲۰:۱۹)، (۲۱:۲۰)، (۲۲:۲۱)،
 (۲۳:۲۰)، (۲۴:۲۳)، (۲۵:۲۴)، (۲۶:۲۳)، (۲۷:۲۵)،
 (۲۸:۲۶)، (۲۹:۲۷)، (۳۰:۲۸)، (۳۱:۲۹)، (۳۲:۳۰)،
 (۳۳:۳۱)، (۳۴:۳۲)، (۳۵:۳۳)، (۳۶:۳۴)، (۳۷:۳۳)،
 (۳۸:۳۷)، (۳۹:۳۸)، (۴۰:۳۹)، (۴۱:۴۰)، (۴۲:۴۱)،
 (۴۳:۴۲)، (۴۴:۴۳)، (۴۵:۴۴)، (۴۶:۴۵) و

ابعاد ملایم کوچک کوچک از (۲۹:۳۰) شروع و به
 (۴۶:۴۷) ختم می‌گردد.

(۳۰:۲۹)، (۳۱:۳۰)، (۳۲:۳۱)، (۳۳:۳۲)،
 (۳۴:۳۳)، (۳۵:۳۴)، (۳۶:۳۵)، (۳۷:۳۶)،
 (۳۸:۳۷)، (۳۹:۳۸)، (۴۰:۳۹)، (۴۱:۴۰)،
 (۴۲:۴۱)، (۴۳:۴۲)، (۴۴:۴۳)، (۴۵:۴۴) و

در مکتب این سینا از بین ۴۲ بعد ملایم کوچک تنها ۲۳

ابعاد ملایم طبقه دوم آنهاست که یکی از دو انتها هر یک از آنها با یکی از دو انتها یکی از ابعاد ملایم طبقه اول منطبق و انتها دیگر نصف یا دو برابر انتها دیگر آن بعد ملایم طبقه اول باشد. از این طبقه اند:

اکتاو باضافه پنجم (۱: ۱۳)، اکتاو باضافه چهارم (۸: ۴)، چهارم مضاعف (۹: ۱۶)، اکتاو مضاعف (۱: ۴) و ابعادی که بصورت $(\frac{1}{n} + \frac{m}{n})$ ، $(\frac{1}{n} + \frac{k}{n})$ ، $(\frac{1}{n} + \frac{n-1}{n})$ و $(\frac{1}{n} + \frac{n-2}{n})$ باشند همانند اکتاو باضافه سوم (۵: ۲)، اکتاو باضافه چهارم (۳: ۸) و ششم بزرگ (۳: ۵) و ششم کوچک (۸: ۵) از بحث فوق نتایج زیر مستفاد میشود:

- ۱ - یونانیان ابعاد موسیقی و نسبت‌های معرف آنها را با اوضاع و احوال آسمان و حرکات ستارگان مربوط میدانند.
- ۲ - ایرانیان عقاید آنان را در این زمینه مطرود شناخته و هیچگونه ارتباطی را بین ابعاد موسیقی و اوضاع آسمان نمی‌بینند.

۳ - ملاک تشخیص ملایمت و درجات آن ترد یونانیان چگونگی ابعاد معرف نسبت‌ها است و اصل برایست که هرچه نسبت ساده‌تر باشد میزان ملایمت بیشتر است.

۴ - در مقابل ایران آزمایش و عمل و تشخیص گوش و شهادت عموم هوردنظر است و این نکته بسیار قابل توجه است. چه همین فلسفه در مرور تحقیق مسائل علمی راه را پس از دوره تجدید و پیشرفت علوم و فنون بازگردانست و بجهت میتوان ادعا نمود که ایرانیان در همارساختن این راه سهم بزرگی داشته‌اند در حالیکه مورخین علوم ابتکار این امر را به اروپاییان منحصر دانسته‌اند.

۵ - ابعاد ملایم ترد یونانیان بصورت $\frac{1}{n} + 1$ است. ترد ایرانیان انواع دیگری کشف شده است از آنجمله اند نسبت‌های بصورت $\frac{1}{n} + \frac{1}{n}$ همانند پنجم بزرگ که در موسیقی ایران اهمیت بزرگی دارد و بکمال آن و $\frac{3}{4}$ فاصله $\frac{1}{4}$ و $\frac{1}{2}$ میتوان از راه احساس ملایمت در گوش تمام درجات کام موسیقی ایران را بدست آورد.

۶ - موضوع اعتدال کام که بهداشت میدهدند نخستین بار در مرور موسیقی شرق پنهان کاملتری بوسیله صفو الدین بر معنای درجه‌بندی تنبور خراسان اجرآگر دیده است.

۷ - ترد ایرانیان ابعادی در ساختمان انواع یکارفته‌اند که طبیعی بوده و ملایمستان از لحاظ گوش مسلم باشد و این وجه امتیاز موسیقی شرق از موسیقی غربی است و همین امر یکی از دلائل علمی مدارومت تاریخی موسیقی ایرانی است و گوش در مصنوعی ساختن آن از اصالت موسیقی ایران خواهد کاست.

صفی الدین ابعادی را ملایم می‌داند که بصورت‌های $(\frac{1}{n} + 1)$ ، $(2 + \frac{1}{n})$ ، $(3 + \frac{1}{n})$ ، $(2 + \frac{m}{n})$ ، $(1 + \frac{k}{n})$ ، $(2 + \frac{k}{n})$ باشند و ابعادی را که بصورت $(1 + \frac{k}{n})$ ، $(2 + \frac{k}{n})$ ، $(2m + \frac{k}{n})$ ، $(\frac{k}{n} + \frac{m}{n})$ که در آنها k بزرگ‌تر از واحد

است غیر ملایم میداند مگر در بعضی موارد. ابعاد ملایم را به سه دسته بزرگ، متوسط و کوچک تقسیم می‌کند.

ابعاد ملایم بزرگ عبارتند از اکتاو مضاعف (۱: ۴)، اکتاو باضافه پنجم (۱: ۳)، اکتاو باضافه چهارم (۸: ۳) و اکتاو (۲: ۱).

ابعاد ملایم متوسط عبارتند از پنجم (۳: ۲) و چهارم (۴: ۳)، ابعاد کوچک‌تر از چهارم همانند (۴: ۵)، (۵: ۶)، (۶: ۷) و غیره ابعاد ملایم کوچک‌اند.

ابعاد ملایم کوچک نیز بنویه خود به سه دسته بزرگ، متوسط، کوچک تقسیم می‌شوند.

بزرگ آنها عبارتند از (۴: ۵)، (۵: ۶) و (۶: ۷).

متوسط آنها عبارتند از (۷: ۸)، (۸: ۹) و (۹: ۱۰).

کوچک آنها از (۱۰: ۱۱) آغاز می‌شود و خود به سه دسته بزرگ، متوسط و کوچک تقسیم می‌گردند که بزرگ آنها از (۱۰: ۱۱) شروع و به (۱۵: ۱۶) ختم می‌شود، متوسط آنها ابعادی هستند که چون هر یک از چهار برا برای ساخته از فاصله چهارم کم کنیم باقی‌مانده از خود آن کوچک‌تر شود، و کوچک آنها فواصل کوچک‌تر را گویند که آنها را «فضلات» (جمع فضله) نامند نظیر کما.

صفی الدین پس از انتقال عقاید این سینا در زمینه تقسیم بندی فواصل اظهار عقیده می‌کند که ترد استادان فن تنها به بعد ملایم کوچک وجود دارد که بزرگ‌تر از همه (۸: ۹) و متوسط آن (۱۴: ۱۳) و کوچک آن لیما (۲۴۳: ۴۵۶) است زیرا ابعاد تردیک بهم در گوش تأثیرشان یکسان است مثلاً (۸: ۷) و (۹: ۱۰) تأثیرشان مثل (۹: ۸) است. همچنین (۱۳: ۱۴) بجا ایجاد ملایم کوچک متوسط و لیما بجا همیگی ابعاد ملایم کوچک بکار میرند. همین فکر است که صفو الدین را با اصل اعتدال کام راهنمایی می‌کند.

از طرف دیگر صفو الدین نیز همانند این سینا ابعاد ملایم را بدرو طبقه تقسیم می‌کند.

ابعاد ملایم طبقه اول آنهاست که بین دو انتها هر یکی نتوان صدائی یافته که با یکی از آن دو بعد اکتاو داشته باشد. بعبارت دیگر ابعاد ملایم کوچک‌تر از اکتاو را جزء طبقه اول می‌خواند. از این طبقه اند ابعاد اکتاو، پنجم، چهارم و ابعاد مثل وجز (۱: $\frac{1}{n}$).